

ningsreglen i dødsboskiftelovens § 23, der ikke foreslås ændret. Det følger af § 23, at den længstlevende ægtefælle eller en kreditor kan anmode skifteretten om, at boet tages under behandling ved bobestyrer hvis det må antages, at den afdødes bo var insolvent. Imødekommes anmodningen hæfter ægtefællen ikke for den afdødes forpligtelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.

Til nr. 5 (§ 24, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til ny arvelov.

Til nr. 6 (§ 24, stk. 4)

Forslaget til *stk. 4* indebærer, at ægtefællen senest i forbindelse med boets udlevering til uskiftet bo skal indkalde boets kreditorer efter reglerne om proklama i kapitel 20.

Proklama indrykkes af ægtefællen ved hjælp af en standardblanket, der bl.a. kan fås ved henvendelse til skifteretten.

Det foreslås, at skifteretten kan betinge udleveringen af, at anmeldelsen til Statstidende indsendes gennem skifteretten. Bestemmelsen tænkes navnlig anvendt i tilfælde, hvor en ægtefælle ikke har advokatbi-stand i forbindelse med udleveringen af boet.

Udleveringen af boet skal ikke afvente proklamafristens udløb. Hvis ægtefællen som følge af proklamaet bliver bekendt med gæld i boet efter førstafdøde, kan ægtefællen efter omstændighederne anvende udbakningsreglen i § 25, stk. 2, i forslaget til ny arvelov. Det følger af forslaget til § 25, stk. 2, at den længstlevende ægtefælle eller en kreditor kan anmode skifteretten om, at boet tages under behandling ved bobestyrer hvis det må antages, at den afdødes bo var insolvent. Imødekommes anmodningen hæfter ægtefællen ikke for den afdødes forpligtelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.

Til nr. 7 (§ 36, nr. 6)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til ny arvelov.

Til nr. 8 (§ 48, stk. 3)

Forslaget til *stk. 3* indebærer, at den foreslåede regel om undladelse af at eftersøge arvinger finder tilsvarende anvendelse, hvis et bo er blevet udleveret til bobestyrerbehandling i tilfælde, hvor det ikke vides, om en arving er i live, eller hvor arvingens opholdssted er ukendt.

Efter lov om bortbelevne § 25, stk. 1, 2. pkt., kan en forbigået arving eller dennes arvinger i boer behandlet ved bobestyrer i 5 år fra dødsfaldet kræve arven fra dem, som har fået den udlagt. Forslaget til *stk. 3* begrænser ikke denne ret.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.

Til nr. 9 (§ 81, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslagene om, at der skal udstedes proklama ved ægtefælleudlæg og ved udlevering til uskiftet bo.

Til nr. 10 (§ 101, stk. 3)

Forslaget til *stk. 3* indebærer, at indsigelser mod gyldigheden af en testamentarisk disposition om fordeling af sædvanligt indbo og personlige effekter, jf. § 66 i forslaget til ny arvelov, skal afgøres af skifteretten ved kendelse.

Indsigelser mod gyldigheden af andre testamentariske dispositioner er domssager, jf. dødsboskiftelovens § 89, stk. 1, nr. 1, jf. § 101, stk. 1. Skifterettens kendelse kan kæres til landsretten i overensstemmelse med dødsboskiftelovens almindelige regler herom, jf. § 105.

Forslaget til *stk. 3* gælder alene for tvister, der opstår under behandlingen af et dødsbo. Hvis indsigelsen rejses, mens testator lever, må sagen afgøres ved de almindelige domstole under en domssags form.

Såvel skifteretten som landsretten kan bestemme, at der skal være mundtlig forhandling, hvis der opstår behov herfor.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.

Til nr. 11 (forslaget til kapitel 30 a)

Til overskriften

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel i dødsboskifteloven om en længstlevende ugift samlevers adgang til at overtage aktiver efter vurdering uafhængig af, om den pågældende i henhold til et testamente skal arve den førstafdøde samlever.

Til § 111 a

Det foreslås i *stk. 1*, at en længstlevende samlever under visse betingelser har ret til at overtage den hidtidige fælles bolig og sædvanligt indbo mod at betale vurderingsbeløbet kontant til boet.

Det er en betingelse for overtagelsesretten, at parterne på død tidspunktet enten levede sammen på fælles bopæl i et ægteskabslignende forhold og havde gjort det i de sidste 2 år forud for dødsfaldet, eller at